

Přemýšlím nad tím, zda-li má vůbec ještě cenu vyjadřovat se k "novému" CD [Jarka Nohavici](#) - četl jsem totiž už tolik různých recenzí a všechny v podstatě vyjadřují po částech i můj názor. Nechce se mi být vynuceně originální a relativní zpoždění vzniklé čekáním na finální verzi a později i jejím poslechem využít ke kopírování názorů druhých?no, zkusme to i tak. Přeci jen se totiž rýsuje ještě něco dalšího-nového na Nohavicově tvorbě, takže rozhodně je o čem psát.

Ale vše pěkně po pořádku.

Booklet vybraný návštěvníky Jarkových webových stránek

zdroj: www.nohavica.cz

K osobě autora

Jsem naprosto a skálopevně přesvědčen, že pokud snad ne dnes, tak v budoucnu rozhodně bude Jarek označen jako jedna z nejvýraznějších osobností národa přelomu století (tisíciletí). Nohavicova tvorba vždy působí neokázale, neprvoplánovaně slavně, přesto výrazně = svojí osobitostí, pohledem na svět - řekl bych včetně své hudby - mám totiž na mysli zejména texty a projev, který je mnohdy šansonový spíše než folkový; glosátorský více než "jen" interpretační. Dávno také totiž neoslovuje pouze folkové publikum.

Pražská pálená je opět v mnohém jiná a originální - je to neuvěřitelné, ale autor opět překvapil a to nejen trochu, ale doslova šokoval = lidé totiž mohli sledovat zrod alba a postupně si skladby z Nohavicova webu stahovat a to vše zcela legálně a zdarma, protože jak napsal Jarek v Internetové debatě: *"Za dárky se neplatí."* Nehledě na to, že vše je připraveno i pro poměrně novou, ale velice se rozmáhající technologii (či postup nebo způsob) BitTorrent a to je fakt skvělé! Kdokoliv s rozumně rychlým připojením k Internetu, má možnost si na Jarkových stránkách album o dvaadvaceti + jedné písničkách stáhnout buď ve formátu MP3 v kvalitě 192 kb/s (celkem 92,174 MB dat), nebo ve formátu WMA v kvalitě 48 kb/s (23,53 MB dat).

Je pravda, že k tomuto kroku je potřeba nejen odvaha autorská, ale i již jasně daná pozice "na trhu". Vždyť na webu má písničky ke stažení mnoho kapel i písničkářů - v tom to tedy asi není. Řekl bych, že Jarek by obstál ve srovnání s profesionálními manažery popových hvězd - byl to totiž jeho nápad - viz další citaci:

"Pražská pálená je můj nápad. Schylovalo se k tomu v mé hlavě, jako když potůčky z hor se slévají v údolí v řeku. Všechny ty maličkosti kolem internetu, vypalování, Milionáře, který oběhl v mp3 republiku, všechny ty projevy svobody, ale i nesvobody v mé zemi, mne na Betlémském náměstí v sobotu před prvním pražským koncertem přivedly k myšlence vyvázat se. Vymknout se všem. Navázat s vámi přímé spojení. Tady jsem. A vrátit se jakoby do 80.let, kdy jsem nebyl vydáván. Jen jsem hrál a zpíval. A přesto se mé písně šířily. - Doba se změnila. Za časů Mozarta jsi musel chodit za hudbou, než pak hudba na nosičích se začala vlupovat do tvého bytu sama. Velkým obloukem se vrací jedinečnost živého koncertu a mediální nosič je pouhým nosičem vody. Milým dárkem a pozváním, přijďte si se mnou zazpívat ."

K hudbě samotné

Celkový čas: 65:31

V průměru po dvaceti letech Nohavica natočil písně, na kterých vyrůstala první generace jeho fandů. Pražská pálená nabízí i novou veselou písničku *Moje milá dej mi ještě šanci*, ale jinak je album ohlédnutím za folkovou minulostí Jaromíra Nohavici.

Osobně jsem moc rád, že Jarek tímto krokem (dovolte mi ten výraz) natrhl zadek úvahám o postupné komercializace jeho tvorby. Ne snad, že bych s těmito hlasy souhlasil, ale zároveň ani nejuchám, když ho vidím uvádět přiblblý pořad s předáváním cen (teď jsem asi někoho našťval, že? J) a tak jsem i já rád, že je zase jasně písničkář?

Ted' trošku kriticky (pro náznak vyváženosti)

Jarek občas lehce při zpěvu ujede a občas i sáhne trochu vedle - což je na koncertě více než pochopitelné. Musím ovšem zároveň uznat, že mi to ani za mák nevadí, ba právě naopak, ukazuje jeho hlavní sílu = lidství a upřímnost s jakou jde s kůží na trh.

To, co nemám, nemohu ti dát = Promiňte všichni nadšenci pro tuto píseň, ale pro mne je to první a také zatím rozhodně jediná

foto: Robert Macháček © <http://lighthunt.net>

z těch mnoha geniálních, která se mi vyloženě nelíbí - tahá mě za uši a je na můj vkus až příliš sladká - přeslazená. Neměl jsem až do teď problém věřit Jarkovi jeho prožitek, ale tady mi to jaksi skřípe, uznávám ale, že je to třeba tím, že jsem ji prostě nepochopil a tedy neocenil? zvládl jsem ji doposlouchat celkem asi pětkrát - víc to vážně nešlo?

Stručně

Na albu se objevuje i životem již vyzrálá *Halelujá* - doporučuji porovnat s dřívější verzí - podle mého, Jarek zraje jako víno, promiňte - jako pálenka :-).

Cyklistika - Ragby = cokoliv o sportu je senza - tohle obojí je špička, čím to je, že se dokáže vžít do tolika profesí a rolí?

Honzíkova cesta = cosi jako smích Karla Plíhala na minulém CD. Jako bonus je to prima.

Často se mluví o protibolševickém duchu Cdéčka - mno, já bych ho tam až tak neviděl, ale souhlasím, že je to výborná připomínka i varování. A že je, co si připomenout = vždyť tohle celé album se v podstatě nesmělo a zase by se to nesmělo, kdyby? však víte - co je pokřivené, nelze narovnat!

K CD obecně

Nejde o klasické hudební CD, ale ani to vůbec nevadí. Už jen třeba rozbalit z komprimovaného stavu do audia (wavu) se nikam nevejde? ale o to tu nejde.

Dokonce i obal k Pražské pálené si může posluchač vybrat z desítek návrhů na Internetu. Technicky se jedná o nahrávku spíše podprůměrnou - i když nová vyčištěná a vyvážená verze o třídu poskočila výš. Nohavica nahrál na každém koncertě dvě písně a opakoval nahrávání jen ve dvou případech, a to na zvukových zkouškách následujících koncertů - řekl bych, že to jako výpověď o profesionálním přístupu Jarka jasně vypovídá. Tuto část bych uzavřel asi takto - mix

+ mastering = profesionální práce a dělali, co mohli?

K novinkám

Jarek má konečně pořádný a hlavně oficiální web, který sliboval Na plovárně Marku Ebenovi. A je tu přeci jen ještě něco nového (a dostávám se k jádru věci, která mne přesvědčila o tom, že je přeci jen o čem psát) = hudební BLOG (i když po pravdě řečeno v době psaní této recenze se web upravuje a blog lze obtížně najít - předpokládám, že je to jen přechodný jev). Písně jako *Už zase bijou děti* (která podle mého obdržela zbytečně velkou kritiku) a hlavně *Ladovská zima* naznačují nový trend o kterém se už dlouho mluví, ale nemnohý se k tomu odhodlal či odhodlává = zveřejňovat nové písně na webu (a nechat stahovat třeba i za poplatek - to zatím u Jarka neplatí). Je to moderní - v podstatě interaktivní způsob tvorby, který je k posluchači co možná nejbližší - že by to začal Nohavica? Nedivil bych se...